

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XIII. Non postulare Christianæ libertatis rationem, vt ab ijs quæ nos miseros faciunt, h̄ic liberi simus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](#)

874 DE CHRISTIANA LIBERTATE
æui temporalis cursu completo, ad æternæ vel mortis,
vel immortalitatis hospitia diuidamur. Hactenus di-
uus Cyprianus.

CAPUT XIII.

*Non postulare Christianæ libertatis rationem, ut ab ipsis
que nos miseros faciunt, hic liberi simus.*

*N*E QVÆ enim hoc postulat Christianæ libertatis
ratio; ut in hoc seculo vitam agamus miseriae, &
malorum omnium expertem. Nam cùm sit ab asser-
tore generis nostri Christo omnis exspectanda liber-
tas, atque ea mortis eius, afflictionisq. meritis accepta
ferenda: non est hæc de illo concipienda persuasio,
quod mortem subierit, ut nos hinc efficeret plena ma-
lorum omnium reiectione beatos. Tota namque me-
diatoris nostri dispensatio & functio, ad futurum se-
culum spectabat. Quamobrē dicit eum beatus Apo-
stolus consummatum morte, factum esse omnibus
obtemperantibus sibi causam salutis non temporarie,
sed æternæ. quin & eundem vocat Pontificem fu-
turon bonorum, qui videlicet sui Pontificatus mu-
ne, & sacerdotali functione, bona nobis futura pro-
ceret, non ea quæ ad figuram pertinent mundi huius,
quam dicit idem Apostolus præterire, ac fluxam & fu-
gacem esse. Idcirco Christus (inquit) assistens Pontifex
futuron bonorum, per amplius & perfectius taber-
naculum non manu factum, id est, non huius creatio-
nis: neque per sanguinem hircorum aut vitulorum,
sed per proprium sanguinem introiuit semel in sancta,
æterna redemptione inuenta. Hic quoque non tem-
poraneam, qualis eorum est qui è carceribus oblati
pretio eruuntur, sed æternam redemtionem com-
morat: qua pretio sanguinis eius, æternæ mortis è fau-
cibus erepti, malisque ac vinculis futuri seculi sempi-
ternis

Heb. 5.

Heb. 9.

enī liberati sumus. Itaque & apud Iſaiam, Pater ap. *Isaie 9.*
 yellatur futuri seculi: qui suis à filijs & mala seculi vē-
 tri depellat, & æterna illa solidaque ijs bona compa-
 ret, auctorque sit nunquam finienda felicitatis. Ipſe
 enim est qui æternitatis nobis aditum, devicta morte
 referauit. quocirca nec per ea quæ ſuæ familiæ sacra-
 menta reliquit, aut huius vitæ malorum depulsionem,
 aut præſentium bonorum accessionem propriè ex-
 pectamus, sed ea bona quæ in futurum proſint, quo-
 rumque fructum in ſeculo altero decerpamus. Sicut
 enim diuus Auguſtinus generatim pronunciat, ac ſu- *Enchirid. 66.*
 prā quoque memorauimus: totum id quod ſalutari-
 bus agitur sacramentis, magis ad ſpem futurorum bo-
 norum, quam ad retentionem vel adeptionem præ-
 ſentium pertinet. hinc ſcelerati multi, & à beneficio
 crucis alieni, bonis vitæ huius affluunt, ſcelerumque
 ſuorum nulla hīc quidem vindicta percelluntur, ſed
 eorum pœnæ reſeruantur in posterum. Contrà verò
 vindicantur hīc aliqua, quæ tamen, ſi per Sacra-
 menta ſalutaria remittuntur, profectò in futuro ſeculo non
 nocebunt. Eo fit igitur, ut non quemadmodum inte-
 riore animi libertate ſtudio virtutis ſenſim profici-
 mus, ita pariter carnis libertate magis magisq. ærum-
 nosæ vitæ moleſtij exuamur; ſed contrà potius, dum
 crefcit illa ex parte libertas, ex hac ſeruitus grauior ef-
 ficitur. Quemadmodum & Apoſtolus significat, cùm *2. Cor. 4.*
 ait: Licet iſ qui foris eſt, noſter homo corrumpatur, ſi *Aug. epiftora*
ue caſtigatione abſtinentiæ, ſiue morbiда aliquā vale- *112. ad Pau-*
tudine, ſiue quolibet caſu, vel certè, quod neceſſe eſt *linum.*
eiam ijs qui ſano corpore diu viuunt, ipſo ætatis ac-
teſſu; tamen iſ qui intus eſt, renouatur de die in diem.

CAPUT